DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 42. | WARSZAWA, DNIA 8 LISTOPADA 1924. | ROK VI.

TREŚĆ: *Zarządzenia.*

Zarządzenia.

183

Wycofanie z obiegu biletów zdawkowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94) rozpoczyna się od 1 listopada 1924 r. wycofywanie z obiegu biletów zdawkowych wartości poniżej jednego złotego, a mianowicie wartości: 1 grosza, 5 groszy, 10 groszy, 20 groszy i 50 groszy.

Z dniem 1 stycznia 1925 r. bilety zdawkowe powyższych wartości przestają być prawnym środkiem płatniczym, a to po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351).

Na urzędach (agencjach) pocztowo-telegraficznych ciążą z tego tytułu następujące obowiązki:

1) Bilety zdawkowe powyżej wymienionych wartości należy **do 31 grudnia 1924 r. przyjmować przy wpłatach bez ograniczenia.**

2) Od 1 listopada 1924 r. jest wydawanie biletów zdawkowych przy wypłatach kasowych wzbronione.

3) W czasie od 1 listopada 1924 r. do 31 stycznia 1925 r. winny urzędy pocztowo-telegraficzne, na żądanie stron, dokonać wymiany biletów zdawkowych wymienionych wartości na monety zdawkowe lub

bilety Banku Polskiego. Wymiana odbywa się bez ograniczeń i po równej wartości.

4) Przyjęte przy wpłatach kasowych i przyjęte do wymiany bilety zdawkowe należy odsyłać w najbliższym nadmiarze kasowym.

Ostatnią przesyłkę wymienionych biletów zdawkowych winny uskutecznić:

a) urzędy pocztowe i telegraficzne, uczestniczące w obrocie żyrowym Banku Polskiego — najpóźniej w dniu 5 lutego 1925 r.,

b) pozostałe urzędy pocztowo-telegr. najpóźniej w dniu 31 stycznia 1924 r.

L. 3711/I z dnia 29 października 1924 r.

Okólniki.

Opis falsyfikatu banknotu 10-cio złotowego.

W Oddziale Banku Polskiego w Krakowie zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 10-cio złotowego.

Typ 1.

Falsyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym, bibulastym, o odcieniu brudno-białym.

Kolory farb bronzowe, ciemno i jasno-fioletowe, występują niewyraźnie (brudne), jakgdyby fałszerz chciał nadać biletowi wygląd egzemplarza prawdziwego, lecz wyblakłego.

Strona przednia.

Wizerunek Tadeusza Kościuszki, wykonany drukiem w lewym medaljonie, nie wykazuje prawidłowych cieniowań, wskutek czego twarz jest bez wyrazu, w prawym zaś medaljonie znak wodny wykonano nieudolnie, za pomocą druku, rysy twarzy odmienne.

Druk oraz podłoże górnej ramki pośrodku biletu i prostokątnych tabliczek pod medaljonami przerywane występują niewyraźnie w kolorze brudno-fioletowym, podczas gdy na bilecie autentycznym wykonanie tych szczegółów jest czyste w kolorze ciemno-fioletowym.

Kontury wachlarza z liści dębowych u dołu obrazu uwydatniają się plastyczniej, jak na bilecie autentycznym, mimo wyblakłości kolorów.

Podpisy odmienne, przerywane.

Numeracja: cyfry odmienne.

Strona odwrotna.

Rysunki z ozdobnych liści i godeł przemysłu, handlu i rolnictwa, oraz rogów obfitości, wskutek niewłaściwych cieniowań nie uwydatniają się tak jaskrawo, jak na bilecie autentycznym.

Druk białemi literami w medaljonie prawym jest grubszy, o konturach zamazanych — a samo podłoże wykonane farbą jasno-bronzo-

wą, wobec czego nie występuje tak czysto i przejrzyście, jak na bilecie autentycznym.

Rysunek liści dębowych po bokach cyfry „10", mimo wyblakłych kolorów, zupełnie wyraźny.

Mogą się też pojawić w obiegu falsyfikaty podobne do opisanego, lecz na innym papierze, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu rysunków.

Personel kasowy instytucyj pocztowych i telegraficznych należy o tem powiadomić i zalecić ostrożność przy przyjmowaniu wpłat banknotami 10-cio złotowemi.

L. 3691/I z dnia 27 października 1924 r.

Wyraźne i czytelne wpisywanie do kart listów wartościowych, nadchodzących z zagranicy.

Zdarzają się wypadki, że zagraniczne listy wartościowe w urzędach wymiany i przeznaczenia oraz w ambulansach są wpisywane do kart i ksiąg oddawczych nieczytelnie i bez znamion nadawczych.

Wskutek tego stwierdzenie identyczności listu wartościowego na podstawie takich wpisów jest niemożliwe.

Przypomina się więc ustęp 4 zarządzenia z dnia 6/VII 1923 r. Nr. 4965/VI (Dz. Urz. Nr. 30 z 1923 r., poz. 130) i poleca czytelne i dokładne wpisywanie do kart i ksiąg oddawczych znamion nadawczych zagranicznych listów wartościowych.

W szczególności ma być wpisany urząd nadania, przy listach zaopatrzonych numerem, numer nadania, wartość w formie ułamka (licznikiem ma być wartość podana przez nadawcę w walucie kraju nadania, a mianownikiem wartość wyrażona we frankach złotych) i urząd przeznaczenia.

Np. 1) $\frac{\text{680.000 K. a.}}{\text{120 fr. zł.}}$ Wien 8 — Korzec.

2) $\frac{\text{300 fr.}}{\text{100 fr. zł.}}$ 761 Paris 1 — Jarocin.

3) $\frac{\text{600 G.}}{\text{570 fr. zł.}}$ Danzig 1 — Wilno.

4) $\frac{\text{500 fr. B.}}{\text{150 fr. zł.}}$ 459 Bruxelles 3—Warszawa.

Winni niestosowania się do powyższego okólnika będą pociągani do odpowiedzialności materjalnej.

L. 5681/VII z dnia 14 października 1924 r.

Zużytkowanie znaczków opłaty drobnej wartości.

Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów zamierza wprowadzić w niedalekiej przyszłości nowy typ pocztowych znaczków opłaty. Z tego powodu ogranicza dalszy nakład obecnych znaczków obiegowych, chcąc jaknajprędzej wyczerpać istniejące zapasy. Ponieważ nie

wszystkie wartości rozchodzą się równie szybko, słusznie przewidywać należy, iż drobniejsze wartości jeszcze dłuższy czas pozostawać będą w obiegu. Aby więc umożliwić równoczesne wyczerpanie wszystkich wartości, poleca się urzędom pocztowym, w razie ewentualnego braku niektórych wartości, zastępować je innymi, kombinując 2, najwyżej jednak 3 znaczki na jedną wartość.

Za nieuzasadnione przekroczenia tej miary Dyrekcja Poczt i Telegrafów pociągie winnych do odpowiedzialności.

L. 3340/IX z dnia 25 października 1924 r.

Usterki w obrocie przesyłek pocztowych za pobraniem.

Zdarzają się wypadki, że urzędy pocztowe, wbrew przepisom, zawartym w „Tymczasowej instrukcji o przesyłkach pocztowych za pobraniem" (Dz. Urz. Nr. 12 z 1919 r., poz. 8), przyjmują przesyłki za pobraniem bez uwidocznienia adresu nadawcy, czem utrudniają likwidację pobrania.

Odnośne postanowienia instrukcji przypomina się, celem ścisłego przestrzegania, z uwagą, że w razie nadejścia do pocztowego urzędu oddawczego przesyłki za pobraniem bez adresu nadawcy lub adresu przesyłkowego, należy przesyłkę doręczyć adresatowi, ściągniętą zaś kwotę pobraniową przechować w depozycie do czasu stwierdzenia adresu nadawcy w porozumieniu z odbiorcą, a w razie potrzeby i z pocztowym urzędem nadawczym.

O każdej takiej nieprawidłowości w ruchu przesyłek pocztowych za pobraniem winny urzędy pocztowe donosić przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

L. 3415/VI z dnia 29 października 1924 r.

Opłata za zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych P. K. O.

P. K. O. zwraca od dłuższego czasu bardzo wielką ilość nienależycie opłaconych zwrotnych poświadczeń wypłaty zrealizowanych przekazów czekowych P. K. O. Okazuje się, iż urzędy, otrzymawszy te poświadczenia wypłaty, celem uzupełnienia przypadającej za nie w myśl przepisów należytości, nie wiedzą, jaką dodatkową opłatę mają pobrać od odbiorcy przekazu czekowego, zwłaszcza, gdy wygotowanie tego przekazu nastąpiło na zlecenie banku zagranicznego.

Otóż wyjaśnia się, iż wszelkie — **bez wyjątku** — zwrotne poświadczenia wypłaty przekazów czekowych P. K. O., bez względu na ich formę i treść i bez względu na to, na czyje zlecenie, t. j. klienta krajowego, czy też zagranicznego, nastąpiło wygotowanie przekazu czekowego P. K. O., podlegają w myśl rozporządzenia b. Ministerstwa Poczt z dnia 15/II 1923 r. L. 351/III (Dzien. Urzęd. b. Min. Poczt Nr. 11 z r. 1923, poz. 55) opłacie, jaką przewiduje taryfa wewnętrzna za zwrotne poświadczenia wypłaty, żądane **po nadaniu** w obrocie wewnętrznym, a zatem obecnie opłacie w kwocie 40 gr.

O ile zwrotne poświadczenie wypłat yprzekazu czekowego P. K. O. nadejdzie do urzędu wypłacającego zupełnie nieopłacone, lub opłacone

tylko częściowo, należy brakującą część opłaty, względnie całą opłatę, pobrać od odbiorcy przekazu czekowego.

Na niestosujących się do tych przepisów będzie się nakładać dotkliwe kary.

L. 6/68421 D. P. i T. Kr. z dnia 9 października 1924 r.

Zmiany w obiegu poczty.

Od 1-go listopada b. r. zaprowadza się obieg poczty między Frampolem a Biłgorajem.

Równocześnie wstrzymuje się obieg poczty między Frampolem a Janowem lub.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

L. 2821/VIII z dnia 25 października 1924 r.

Bliższe określenie nazw agencyj pocztowych: Pawłów (pow. Chełm, województwo lubelskie) i Pawłów (powiat Ruda, województwo Śląskie).

Celem odróżnienia nazw czynnych agencyj pocztowych: Pawłów (powiat Chełm lubelski, województwo lubelskie) i Pawłów (powiat Ruda, województwo Śląskie), ustalono dla pierwszej agencji nazwę „Pawłów koło Lublina“, a dla drugiej agencji nazwę „Pawłów koło Bielszowic“).

W pismach służbowych i sprawozdaniach należy odtąd używać tych ustalonych nazw i stosownie do tego poprawić spis urzędów pocztowych i agencyj.

L. 3598/V z dnia 24 października 1924 r.

Zaginięcie datownika, plombownicy i stempla do listów poleconych agencji poczt. Niedźwiedzica.

Między 14/VII b. r. a 13/VIII b. r. zaginęły: datownik, plombownica i stempel do listów poleconych agencji pocztowej Niedźwiedzica. Podaje się do wiadomości celem zapobieżenia nadużyciom.

Nowy datownik będzie zaopatrzony literą rozpoznawczą „b“, plombownica i stempel do listów poleconych lit. „a“.

L. 61918/24 D. P. i T. Wilno z dnia 27 października 1924 r.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. *)

№	Miejsce wydania	Dnia	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
209319	WarszawaPKO.		Podczaski Zbigniew	Zł. 90.—	zagubiona
216634	Warszawa 1	29/VII 23	Żegliński Henryk	„ 1.01	
225755	Rogoźno Pozn.	17/VIII 23	Breithaupt Marja	„ 15.—	
235682	Sambor	27/IX 23	Ejejski Tomasz	„ 293 37	

*) Zobacz Dz. Urz. Nr 24/1923 r., poz. 109.

Wykaz zakazanych czasopism.

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język wydawnictwa
373	„Der Emes" („Prawda") (czasopismo)	Moskwa	żydowski
374	„Perec" (czasopismo)	N.-York	ruski
375	„Komunalnyj Robotnik" (czasopismo)	Moskwa	rosyjski
376	„Prawda Chudoby" (czasopismo)	Czechosłowacja	słowacki
377	„Arbeter Sztyme" („La voix Ouvriere") (czasopismo)	Paryż	żargon
378	„Prożektor" (czasopismo)	Moskwa	rosyjski
379	„Emigrant" (czasopismo)	Paryż	polski
380	„III kongress krasnawo Internacjonała profsojuzow" (broszura)	Moskwa	rosyjski
381	„Kovo 20 diena" (broszura)	Kowno	litewski
382	„Izdaleka" A. Kiereńskiego (broszura)	Berlin	rosyjski
383	„Biuleteń objednańnia biełaruskich studentskich organizacyj" („Bulletin l'organe de l'Union des associations des etudiens blancruthènes") (broszura)	Praga	francuski
384	„Ot Tomasa Mora do Lenina 1516—1917" B. Gorjewa (broszura)	Moskwa	rosyjski
385	„Stichotworienja" Wł. Kiriłowa (broszura)	Petersburg	rosyjski

Nr. 3677/VI z 28 października 1924 r.

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Reszetko Antoni, urz. XI st. służb. urzędu telegraficznego w Łodzi, zgubił legitymację urzędową Nr. 3049, wystawioną dnia 6 września 1924 r. przez Dyrekcję Poczt i Tel. w Warszawie.

W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Bojarczuk Jan, pocztyljon urzędu pocztowego Warszawa I, zgubił legitymację urz. Nr. 171, wystawioną dnia 4 maja 1921 r. przez Dyrekcję Poczt i Tel. w Warszawie.

W miejsce legitymacji zagubionej wydano duplikat.

Brajczewski Aleksander, pocztyljon urzędu poczt. tel. Warszawa I, zgubił legitymację Nr. 488, wystawioną dnia 20 sierpnia 1921 r. przez Dyrekcję Poczt i Tel. w Warszawie.

W miejsce legitymacji zagubionej wydano duplikat.

Fuksiński Antoni, urzędnik VIII st. służb. urzędu telegraficznego w Warszawie, zgubił legitymację Nr. 1080, wystawioną dnia 22 października 1920 r. przez Dyrekcję Poczt i Tel. w Warszawie.

W miejsce legitymacji zagubionej wydano duplikat.

Tomasz Kontowt, urzędnik techniczny X st. sł. z Technicznego Zarządu Telegrafów i Telefonów Chełm Lub. zgubił legitymację kolejową Nr. 978/24 wystawioną 9.I. 1924 r. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Lublinie.

Starszemu oficjałowi pocztowemu Marjanowi Wereszczakowi z Majdanu Kolb. skradziono legitymację kolejową Nr. 1435 wystawioną dnia 8/2 1921 i prolongowaną na r. 1924 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Dokumenty powyższe unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzom bezpieczeństwa, a dokument wysłać do właściwej władzy pocztowej.

KONKURSY:

na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego IV klasy w Jabłonnie, z uposażeniem IX st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie— 3 tygodnie.

L. 25431/I z 29 października 1924 r.;

na posadę naczelnika urzędu poczt. telegr. V kl. w Dobrzyniu n/Wisłą, z uposażeniem X st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie— 3 tygodnie.

L. 24543/I z 24 października 1924 r.;

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegraficznego V klasy w Gródku Wilejskim, z uposażeniem X grupy uposażeniowej.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie — 3 tygodnie.

L. 61062/I/1 z 21 października 1924 r.;

na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegr. III klasy w Tucholi. Ubiegać się mogą urzędnicy IX i VIII st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyrekcji P. i T. w Bydgoszczy — 3 tygodnie.

na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegr. IV klasy w Luzinie i Mokrem k. Torunia. Ubiegać się mogą urzędnicy X i IX st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyrekcji P. i T. w Bydgoszczy — 3 tygodnie.

Nadmienia się, że przy u. p. w Mokrem brak mieszkania służbowego dla naczelnika urzędu.

L. 7571/I z 23 października 1924 r.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienie na emeryturę:

Dekretem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 24 października 1924 r. Nr. 4629/pr., został przeniesiony na emeryturę *Stanisław Zakrzewski,* radca pocztowy Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dniem 31 października 1924 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

KRAKÓW.

Celowe i ekonomiczne używanie kopert druk Nr. 9.

Wbrew zarządzeniom Generalnej Dyrekcji Poczt i Tel. w Warszawie z 21.IX. 1923 r. L. 4078/V (Dz. Urz. Nr. 44/23), z 22.IV. 1924 r. L. 1055 (Dz. Urz. Nr. 21/24 r.) i 1.IX. 1924 r. L. 2911 (Dz. Urz. Nr. 34/24 r.) używają urzędy i agencje pocztowe, podległe tut. Dyrekcji koperty (druk Nr. 9) przy przesyłaniu zwrotnych poświadczeń odbioru (wypłaty) w sposób, który uniemożliwia ich dalsze zużytkowanie.

Poleca się przeto wszystkim urzędom i agencjom, **bezwzględnie** przestrzeganie powyż cytowanych przepisów, w szczególności zaś winni pp. naczelnicy urzędów czuwać nad należytem stosowaniem powołanych powyżej przepisów.

Winni nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia pociągnięci będą do odpowiedzialności.

Urzędy oddawcze zobowiązane są donieść Dyrekcji o każdym wypadku nie przepisowego użycia kopert (druk Nr. 9).

L. 5/69416. Kraków, dnia 11 października 1924 r.

Cena pojedyńczego egzemplarza 30 gr.

Druk. Państwowa, Nr. 26391.